

16 Września 2020 r. Puszcza Gdańska

SZKOLENIE " NA POCZĄTKU DROGI NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI MOJEGO DZIECKA "

Opracowała Kamila Babińska

Fundacja Niebieski Balonik

Witam nazywam się Kamila Babińska , przygotowałam dla Państwa krótką informację na temat możliwości uzyskania bezpłatnego wsparcia .

Życzę miłej lektury .

Kamila Babińska - szalona mama chłopca z autyzmem

Coś ode mnie jako mamy chłopca niepełnosprawnego

Byłam na tym etapie wielu pytań i obwinień ale teraz jestem tu

Pomogę Tobie !!!

To normalne, że na początku pojawia się niepewność, obawa o przyszłość, ale również o zbyt duże oczekiwania wobec samych rodziców. Tymczasem, mamy ochotę niejednokrotnie uciec od całej sytuacji. Po tej fali pytań i często bardzo trudnych emocji pojawiają się próby organizowania swojego życia i domu na nowo. Oczywiście stanowi to olbrzymie wyzwanie, ponieważ rodzinę czeka wiele nowych zadań. Taki proces budowania odmiennej wizji życia może trwać krócej lub dłużej, zależy to od indywidualnych zasobów i predyspozycji danego rodzica,

Czasem potrzeba na to więcej czasu czy wsparcia specjalistów.

**Pamiętaj terapeuta może działać wiele w terapii twojego dziecka , ale ty
najwięcej .**

Naturalnie, każdy z nas w inny sposób przeżywa kryzys. Podobnie każdy z rodziców może przechodzić odmiennie ten etap. Inne bowiem jest indywidualne podłoże kryzysu, wynikające z odmienności ról, jakie pełnią wobec dziecka, ale też i tych, które wpisane są w męskość i kobiecość. W naszej kulturze męczyzna kojarzony jest bowiem z odwagą, siłą i niezłomnością, dlatego to kobieta postrzegana jest jako krucha istotka, którą trzeba się opiekować. Zwykle jednak oboje rodzice po zapoznaniu się z diagnozą odczuwają żal, smutek, rozpacz, niedowierzenie, poczucie krzywdy, poczucie winy, zagubienie, osamotnienie i wstyd. Pojawia się lęk związany ze zdrowiem, życiem i rozwojem dziecka. Nieobce staje się także zagubienie spowodowane zbyt małą ilością informacji bądź przekazaniem ich w niezrozumiały, nieczytelny dla rodziców sposób. Te emocje są naturalnym sposobem reagowania w omawianych sytuacjach. Dodatkowo, indywidualne przeżywanie sytuacji może nasilać ją oraz wzmacniać kryzys małżeński i kryzys w rodzinie.

Warto starać się zatem dbać o wzajemne zrozumienie i wsparcie w tych trudnych chwilach. Razem ze swoją rodziną i dzieckiem stopniowo wypracowany może zostać odpowiedni styl życia.

Gdzie uzyskasz Pomoc ośrodki rekomendowane 😊

„Niepubliczna Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna Mały Król „

ul. Cicha 13/1 , 83-000 Pruszcz Gdański

**Uwaga !!! jeżeli jesteś , osobą która boryka się z trudną sytuacją materialną ,
zgłoś się do poradni o bezpłatną pomoc .**

Twoje dziecko uzyska bezpłatną terapię .

„Fundacja Niebieski Balonik”

**Bezpłatne Grupy Wsparcia dla rodzin których , dzieci posiadają orzeczenie o
niepełnosprawności .**

**Bezpłatna możliwość uczestniczenia w projektach w fundacji mających na celu
niesienie pomocy przez terapię dla dzieci oraz ich rodzin.**

Na początku pamiętaj !

Mamy dwa systemy orzecznictwa .

Polsce mamy podwójny system orzekania o niepełnosprawności dzieci. Orzeczenia wydane przez Miejskie/ Powiatowe Zespoły ds. Orzekania o Niepełnosprawności nie mają przełożenia na edukację, dają zupełnie inne uprawnienia, np. możliwość uczestnictwa w turnusach rehabilitacyjnych organizowanych przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, prawo do skorzystania z ulgi na przejazd czy ulgi rehabilitacyjnej w rozliczeniu PIT.

Aby dziecko zostało uznane za niepełnosprawne w placówkach oświatowych, musi ono posiadać kolejny dokument – orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, wydawane przez poradnię psychologiczno-pedagogiczną.

Sytuacja podwójnego orzecznictwa jest bardzo niekorzystna dla dzieci i ich rodziców. Po pierwsze – wprowadza zamęt, bo niektóre dzieci uznane za niepełnosprawne przez Powiatowy/ Miejski Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności nie dostaną orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego – dotyczy to w szczególności dzieci z chorobami przewlekłymi (schorzenia metaboliczne, układu pokarmowego, oddechowego i in.).

Po drugie – podwójny system orzecznictwa wymusza stawienie się rodziców i dziecka na dwóch komisjach, w dwóch różnych miejscach, przygotowanie dwóch kompletów zaświadczeń i opinii lekarskich. Jest to niezwykle czasochłonne, zwłaszcza gdy dziecko musi po zaświadczenia czy na komisję jechać do innej miejscowości. Przy utrudnionym dostępie do lekarzy specjalistów w ramach publicznej służby zdrowia sytuacja ta niekiedy wymusza też poniesienie kosztów prywatnych wizyt, których jedynym celem jest zdobycie aktualnego zaświadczenia o chorobie. I niestety, orzeczenia mają ważność do określonego terminu, zatem co jakiś czas trzeba od nowa przechodzić całą procedurę uzyskania jednego czy drugiego dokumentu.

Ważne: Aby dziecko zostało uznane za niepełnosprawne w szkole/ przedszkolu, musi posiadać orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego.

Aby skorzystać z zasiłku i świadczenia pielęgnacyjnego, ulgi rehabilitacyjnej, dziecko musi posiadać orzeczenie o niepełnosprawności, wydane przez Powiatowy/ Miejski Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności.

To są dwa osobne dokumenty!

1. Orzeczenie o Kształceniu Specjalnym

Jest ono niezbędne, aby dziecko zostało uznane za niepełnosprawne w placówkach oświatowych. Orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego wydaje lokalna poradnia psychologiczno-pedagogiczna lub – w przypadku niektórych schorzeń i zaburzeń (wady wzroku, słuchu, autyzm i zaburzenia pokrewne) – poradnia specjalistyczna, wyznaczona przez kuratorium oświaty.

Poradnie obowiązuje rejonizacja ze względu na adres szkoły/ przedszkola, do której uczęszcza dziecko. W przypadku dzieci młodszych lub dzieci, które nie uczęszczają do żadnej placówki edukacyjnej, rodzice powinni zgłosić się do poradni w miejscu zamieszkania.

W celu otrzymania ww. orzeczenia, należy zgłosić się do poradni psychologiczno-pedagogicznej z zaświadczeniem lekarskim, potwierdzającym chorobę lub zaburzenia dziecka. Orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego wydawane jest na okres roku szkolnego, etapu edukacyjnego albo okresu kształcenia w danej szkole.

Orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego mogą być wydawane dzieciom z niepełnosprawnością albo niedostosowanym społecznie. W systemie edukacji orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego ze względu na niepełnosprawność mogą otrzymać dzieci:

- niestyszące,
- słabostyszące,
- niewidome,
- słabowidzące,
- z niepełnosprawnością ruchową, w tym z afazją,
- z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim,
- z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym lub znacznym,
- z autyzmem, w tym z zespołem Aspergera,
- z niepełnosprawnościami sprzężonymi, czyli wtedy, gdy u dziecka występuje więcej niż jedna z powyższych przyczyn, z których każda osobno kwalifikuje je do uzyskania orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego z tytułu niepełnosprawności.

Ważne! Jeżeli rodzic nie zgadza się z postanowieniami orzeczenia, jeżeli jego zdaniem nie zawiera ono istotnych informacji czy zaleceń, może się od niego odwołać do kuratorium oświaty w terminie 14 dni od daty wystawienia dokumentu. Odwołanie składa się za pośrednictwem tej samej poradni, która wystawiła orzeczenie.

2.Orzeczenie o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności

Do korzystania z rozmaitych ulg i uprawnień (np. ulgi w komunikacji, dofinansowania ze środków PFRON itp.) konieczne jest uzyskanie orzeczenia o niepełnosprawności, a w przypadku dzieci, które ukończyły 16 lat, orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

Orzeczenia wydawane są przez miejskie/powiatowe zespoły orzekania o niepełnosprawności w miejscu zamieszkania dziecka.

Kilka Przydatnych informacji 😊 Poczytaj

Świadczenia i zasiłki dla opiekunów dzieci z niepełnosprawnością

Świadczenie pielęgnacyjne

Świadczenie pielęgnacyjne w kwocie obecnie 1853 zł netto, przysługuje:

- matce albo ojcu,
- opiekunowi faktycznemu dziecka,
- osobie będącej rodziną zastępczą spokrewnioną, w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej,
- innym osobom, na których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy ciąży obowiązek alimentacyjny, z wyjątkiem osób o znacznym stopniu niepełnosprawności jeżeli nie podejmują lub rezygnują z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w celu sprawowania opieki.

Podopieczny musi mieć orzeczenie o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniem:

- konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz
- konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji

albo orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności.

Zasiłek pielęgnacyjny

Zasiłek pielęgnacyjny należy się osobom, które nie są w stanie samodzielnie egzystować i potrzebują opieki innych osób. Orzeczenie o stopniu niepełnosprawności (dotyczy osób po 16. roku życia) lub niepełnosprawności (dzieci i młodzież do 16. roku życia) wydaje Miejski Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności. Tam należy złożyć wniosek.

Zasiłek opiekuńczy

Zgodnie z przepisami ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek opiekuńczy przysługuje ubezpieczonemu, podlegającemu obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu, zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki m.in. nad:

- dzieckiem w wieku do ukończenia 8 lat w przypadku:
 - nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza,
 - porodu lub choroby małżonka ubezpieczonego, stale opiekującego się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi sprawowanie opieki,
 - pobytu małżonka ubezpieczonego, stale opiekującego się dzieckiem, w stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej;
- chorym dzieckiem w wieku do ukończenia 14 lat;
- dzieckiem po 14 roku życia oraz innym członkiem rodziny.

Za członków rodziny uważa się małżonka, rodziców, teściów, dziadków, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku ponad 14 lat – jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z ubezpieczonym w okresie sprawowania opieki.

Podopiecznymi mogą być dzieci własne ubezpieczonego lub jego małżonka oraz dzieci przysposobione, a także dzieci obce przyjęte na wychowanie i utrzymanie.

Zasiłek opiekuńczy przysługuje przez okres zwolnienia od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki, nie dłużej jednak niż przez:

- 60 dni w roku kalendarzowym, jeżeli opieka sprawowana jest nad dzieckiem do lat 14,
- 14 dni w roku kalendarzowym, jeżeli opieka sprawowana jest nad dzieckiem po 14 roku życia lub innym chorym członkiem rodziny.

Zasiłek opiekuńczy przysługuje łącznie na opiekę nad dziećmi i innymi członkami rodziny przez okres nie dłuższy niż 60 dni w roku kalendarzowym.

Ww. przepisy stosuje się niezależnie od liczby członków rodziny uprawnionych do zasiłku opiekuńczego oraz bez względu na liczbę dzieci i innych członków rodziny wymagających opieki.

Zasiłek opiekuńczy nie przysługuje, jeżeli poza ubezpieczonym są inni członkowie rodziny pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym, mogący zapewnić opiekę dziecku lub choremu członkowi rodziny. Nie dotyczy to jednak opieki sprawowanej nad chorym dzieckiem w wieku do 2 lat.

Miesięczny zasiłek opiekuńczy wynosi 80 proc. podstawy wymiaru zasiłku, czyli przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pobieranego w ciągu ostatnich 12 miesięcy.

Ważne! Rodzice dzieci z niepełnosprawnością nie mają prawa do wydłużonego okresu zwolnienia od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem.

Ulgi w komunikacji i karta parkingowa

Ulgi w komunikacji PKP/PKS

Ze zniżki 78 proc. we wszystkich rodzajach pociągów mogą korzystać „dzieci i młodzież dotknięte inwalidztwem lub niepełnosprawne do ukończenia 24. roku życia oraz studenci dotknięci inwalidztwem lub niepełnosprawni do ukończenia 26. roku życia” wyłącznie przy przejazdach z miejsca zamieszkania lub z miejsca pobytu (tam i z powrotem) do:

- przedszkola,
- szkoły,
- szkoły wyższej,
- placówki opiekuńczo-wychowawczej,
- placówki oświatowo-wychowawczej,
- specjalnego ośrodka szkolno-wychowawczego,
- specjalnego ośrodka wychowawczego,

- ośrodka umożliwiającego dzieciom i młodzieży spełnianie obowiązku szkolnego i obowiązku nauki,
- ośrodka rehabilitacyjno-wychowawczego,
- domu pomocy społecznej,
- ośrodka wsparcia,
- zakładu opieki zdrowotnej,
- poradni psychologiczno–pedagogicznej, w tym poradni specjalistycznej,
- na turnus rehabilitacyjny.

Ważne! Konieczne jest udokumentowanie celu podróży. Jeśli dziecko korzysta z ulgowego przejazdu w drodze do np. szkoły, konieczna jest legitymacja szkolna. Natomiast przy przejazdach do i z jednostek udzielających świadczeń zdrowotnych albo pomocy społecznej lub organizujących turnusy rehabilitacyjne, wraz z dokumentem potwierdzającym niepełnosprawność (np. legitymacją) wymagane jest zaświadczenie (zawiadomienie, skierowanie) zawierające określone informacje:

- termin i miejsce badania, leczenia, konsultacji, zajęć rehabilitacyjnych, zajęć terapeutycznych albo pobytu w ośrodku wsparcia, domu pomocy społecznej lub na turnusie rehabilitacyjnym;
- potwierdzenie stawienia się na badania, konsultację, zajęcia rehabilitacyjne, zajęcia terapeutyczne.

Zniżka 78 proc. przysługuje również jednemu z rodziców lub opiekunowi, wyłącznie jednak przy przejazdach w wyżej wymienionych celach, na podstawie biletów jednorazowych.

Przy przejazdach w innym celu, niż wymienione powyżej, obowiązują zniżki przysługujące np. dzieciom, uczniom czy studentom.

Informacje o ulgach ustawowych są dostępne także na stronach poszczególnych przewoźników.

Ulgę w komunikacji lokalnej

Zniżki w komunikacji lokalnej ustalane są w drodze uchwały rady miasta lub gminy, dlatego w rozmaitych miastach mogą być różne. Dla przykładu, w Warszawie dzieci i młodzież z niepełnosprawnością (nie dłużej, niż do ukończenia 26. roku życia) korzystają z bezpłatnych przejazdów komunikacją miejską na podstawie orzeczenia lub legitymacji osoby niepełnosprawnej. W Warszawie także opiekun może korzystać z bezpłatnego przejazdu jeśli:

- podróżuje z uprawnionym,
- podróżuje po uprawnionego lub po odwiezieniu uprawnionego – wyłącznie na trasie od miejsca zamieszkania do placówki oświatowej, ośrodka terapii, przychodni lekarskiej lub zakładu opieki zdrowotnej.

Warto dodać, że w stolicy od 1 września 2017 r. na podstawie kart ucznia bezpłatne przejazdy komunikacją miejską przysługują także wszystkim uczniom warszawskich szkół podstawowych i gimnazjów, publicznych i niepublicznych, oraz uczniom mieszkającym w Warszawie i uczącym się w innych placówkach oświatowych, zlokalizowanych poza granicami stolicy.

Karta parkingowa

To jedyny dokument, uprawniający do parkowania na tzw. kopertach oraz niestosowania się do niektórych znaków drogowych.

Karta parkingowa jest dokumentem, który obowiązuje nie tylko na terenie Polski, ale także w krajach Unii Europejskiej. Jednak w poszczególnych krajach członkowskich obowiązują odrębne przepisy, wynikające z prawa drogowego dla danego kraju, a co się z tym wiąże, odrębne ulgi i uprawnienia dla osób z niepełnosprawnością.

Od 1 lipca 2014 r. karta parkingowa jest wydawana m.in. osobie z niepełnosprawnością, która nie ukończyła 16. roku życia, mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się.

Dzieci uzyskują więc kartę parkingową na podstawie wydanego od dnia 1 lipca 2014 r. orzeczenia o niepełnosprawności, zawierającego wskazanie w zakresie karty parkingowej. Nie jest ono uzależnione od symbolu przyczyny niepełnosprawności, ale wyłącznie od tego, czy dziecko ma znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się, co ustala się uwzględniając m.in. wiek dziecka. Jeżeli zatem to wiek dziecka w chwili orzekania powoduje, że ma ono trudności w poruszaniu się, nie uzyska ono wskazania do karty parkingowej.

Od 1 lipca 2014 r. karta parkingowa wydawana jest wyłącznie na czas określony. Karta parkingowa wydawana jest na okres ważności orzeczenia, jednak nie dłużej niż na okres 5 lat.

Karta parkingowa wydawana jest na osobę, a nie pojazd, więc z dokumentu wydanego na dziecko korzystać mogą oczywiście rodzice lub opiekunowie, gdy opiekują się podopiecznym.

Dofinansowania z PFRON

Osoby z niepełnosprawnością mogą ubiegać się o rozmaite dofinansowania. Wnioski o środki z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON) należy składać w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie (PCPR) w miejscu zamieszkania. Przy ubieganiu się o środki obowiązuje kryterium dochodowe. W poszczególnych powiatach mogą być ustalone

rozmaite dodatkowe kryteria, dlatego by uzyskać pełne informacje, należy się zgłosić do swojego PCPR.

Turnusy rehabilitacyjne

Są zorganizowaną formą aktywnej rehabilitacji, połączoną z elementami wypoczynku. Celem uczestnictwa w turnusie jest ogólna poprawa psychofizycznej sprawności oraz rozwijanie umiejętności społecznych uczestników, m.in. poprzez nawiązywanie i rozwijanie kontaktów społecznych, realizację i rozwijanie zainteresowań, a także udział w innych zajęciach przewidzianych programem turnusu.

Uczestnictwo w turnusie rehabilitacyjnym jest odpłatne, można się jednak ubiegać o częściowe dofinansowanie kosztów udziału w turnusie ze środków PFRON. Turnusy trwają najczęściej 14 dni. Przy ubieganiu się o dofinansowanie ważne jest to, że można ubiegać się o dofinansowanie także dla opiekuna, co oznacza, że dzieci bez względu na wiek mogą jechać na turnus z opiekunem. Przy ubieganiu się o dofinansowanie do turnusów rehabilitacyjnych obowiązuje kryterium dochodowe.

Sprzęt ortopedyczny, środki pomocnicze i sprzęt rehabilitacyjny

Jeśli osoba z niepełnosprawnością musi korzystać ze sprzętu ortopedycznego lub środków pomocniczych, to tak jak każdej ubezpieczonej osobie przysługuje bezpłatnie lub za dopłatą zaopatrzenie w sprzęt ortopedyczny i środki pomocnicze. Są to między innymi: aparaty ortopedyczne, gorsety, protezy kończyn, obuwie ortopedyczne, kule, laski, wózki, materace przeciwoleżynowe, pasy przepuklinowe, aparaty słuchowe, sprzęt stomijny, cewniki, inhalatory, okulary, pieluchy i inne.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia dokładnie określa zasady otrzymania sprzętu – m.in. jak często można sprzęt otrzymać i do jakiej kwoty Narodowy Fundusz Zdrowia refunduje ich zakup. W przypadku niektórych środków wymagany jest udział własny uprawnionego w pokryciu kosztów. Zakupu można dokonać na podstawie zlecenia wydanego przez lekarza, a następnie potwierdzonego w oddziale NFZ.

!!!Osoby posiadające orzeczenie o niepełnosprawności dodatkowo mogą ubiegać się o dofinansowanie do zakupu sprzętu w powiatowym centrum pomocy rodzinie w miejscu zamieszkania. Przy ubieganiu się o dofinansowanie obowiązuje kryterium dochodowe.!!!

Likwidacja barier technicznych i w komunikowaniu się

Dysfunkcja dziecka często powoduje konieczność zakupu konkretnego sprzętu, który pozwoli im lepiej funkcjonować. Zakup ten musi być uzasadniony potrzebami wynikającymi z niepełnosprawności i umożliwić lub w znacznym stopniu ułatwić osobie z niepełnosprawnością wykonywanie podstawowych, codziennych czynności lub kontakty z otoczeniem.

Przez bariery techniczne należy rozumieć bariery utrudniające lub uniemożliwiające osobie z niepełnosprawnością funkcjonowanie społeczne. Bariery w komunikowaniu się to z kolei ograniczenia uniemożliwiające lub utrudniające dziecku swobodne porozumiewanie się i/lub przekazywanie informacji. Przy ubieganiu się o likwidację ww. barier obowiązuje kryterium dochodowe.

Program „Aktywny Samorząd”

Realizowany jest przez Powiatowe Centra Pomocy Rodzinie (PCPR). W zależności od zakresu umowy, zawartej pomiędzy powiatem a Państwowym Funduszem Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych zależy, z jakich form wsparcia będzie można skorzystać w poszczególnych PCPR. Dlatego to w tych instytucjach można uzyskać szczegółowe informacje dotyczące programu „Aktywny Samorząd”.

W programie przewidziano możliwość uzyskania m.in. środków na:

- pomoc w zakupie i montażu oprzyrządowania do posiadanego samochodu,
- pomoc w uzyskaniu prawa jazdy kat. B,
- pomoc w zakupie sprzętu elektronicznego lub jego elementów oraz oprogramowania,
- dofinansowanie szkoleń w zakresie obsługi nabytego w ramach programu sprzętu elektronicznego i oprogramowania,
- pomoc w zakupie wózka inwalidzkiego o napędzie elektrycznym,
- pomoc w utrzymaniu sprawności technicznej posiadanego wózka inwalidzkiego o napędzie elektrycznym,
- pomoc w zakupie protezy kończyny, w której zastosowano nowoczesne rozwiązania techniczne,
- pomoc w uzyskaniu wykształcenia na poziomie wyższym.

Podatki – odliczenia od dochodu

Opiekunowie dzieci z niepełnosprawnością mogą korzystać z odliczeń tzw. ulgi rehabilitacyjnej w ramach rozliczania rocznego podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT). W ramach ulgi można odliczać wydatki na cele rehabilitacyjne oraz wydatki związane z ułatwieniem wykonywania czynności życiowych, poniesione w roku podatkowym przez podatnika, na którego utrzymaniu są osoby z niepełnosprawnością.

Wydatki może odliczyć podatnik, na którego utrzymaniu jest dziecko z niepełnosprawnością, jeżeli w roku podatkowym dochód osoby z niepełnosprawnością nie przekroczył kwoty 9120 zł. Rachunki muszą być wystawione na osobę, która będzie odliczała ten wydatek.

Wydatki dzielimy na:

- limitowane (np. zakup leków, opłacenie kosztów utrzymania psa przewodnika czy używanie samochodu i inne),
- Nielimitowane (np. adaptacja i wyposażenie pomieszczeń, zabiegi rehabilitacyjne, udział w turnusie rehabilitacyjnym i inne).

Aby odliczyć wydatki nielimitowane, konieczne jest posiadanie faktur, rachunków potwierdzających poniesienie wydatku, natomiast w przypadku wydatków limitowanych konieczne jest posiadanie np. certyfikatu potwierdzającego status psa, a w przypadku odliczania kosztów użytkowania samochodu – np. potwierdzenie odbycia zabiegów leczniczo-rehabilitacyjnych.

Świadczenia gwarantowane w NFZ

Przy korzystaniu ze świadczeń gwarantowanych w ramach obowiązującego systemu opieki zdrowotnej decydują przede wszystkim wskazania medyczne, a nie posiadanie orzeczenia o niepełnosprawności. Jednak i ono w niektórych przypadkach ma znaczenie.

Stomatologia

Dzieci z niepełnosprawnością mają prawo do dodatkowych świadczeń lekarza dentysty i dodatkowych materiałów stomatologicznych stosowanych przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych zgodnie z rozporządzeniem ministra zdrowia.

Dzieciom i młodzieży z niepełnosprawnością do ukończenia 16. roku życia oraz dzieciom i młodzieży niepełnosprawnością w stopniu umiarkowanym i znacznym w wieku 16-18 lat, jeżeli wynika to ze wskazań medycznych, przysługują kompozytowe materiały światłoutwardzalne do wypełnień, znieczulenie ogólne przy wykonywaniu świadczeń gwarantowanych, z wyłączeniem procedury wizyty niepowiązanej z innymi świadczeniami gwarantowanymi (pierwszej wizyty dzieci do ukończenia 6. roku życia).

Osobom z niepełnosprawnością w stopniu umiarkowanym i znacznym, które ukończyły 18. rok życia, jeżeli wynika to ze wskazań medycznych, przysługują znieczulenie ogólne oraz kompozytowe materiały światłoutwardzalne do wypełnień.

Leczenie szpitalne

W przepisach dotyczących leczenia szpitalnego nie przewidziano specjalnych uprawnień dla dzieci z niepełnosprawnością i ich opiekunów, jednak warto pamiętać, że w ramach Europejskiej Karty

Praw Dziecka w Szpitalu zawarto zapisy, które są szczególnie ważne dla opiekunów dzieci z niepełnosprawnością.

Zgodnie z Kartą, dzieci przebywające w szpitalu powinny mieć prawo do tego, aby cały czas przebywali razem z nimi w szpitalu rodzice lub opiekunowie. Nie powinno być żadnych ograniczeń dla osób odwiedzających – bez względu na wiek dziecka.

Rodzicom należy stwarzać warunki pobytu w szpitalu razem z dzieckiem, należy ich do tego zachęcać i pomagać im w pozostawaniu przy dziecku. Pobyt rodziców nie powinien narażać ich na dodatkowe koszty lub utratę zarobków. Aby mogli oni uczestniczyć w opiece nad dzieckiem, powinni być na bieżąco informowani o sposobie postępowania i zachęceni do aktywnej współpracy.

Wspomniana Karta nie jest aktem prawnym, wiele placówek medycznych traktuje ją jednak jako zbiór dobrych praktyk i rekomendacji.

Dowóz

Obowiązkiem gminy jest zapewnienie dowozu do szkoły dzieciom z niepełnosprawnością. Gmina powinna więc:

- zapewnić uczniom z niepełnosprawnością bezpłatny transport i opiekę w czasie przewozu do najbliższej szkoły podstawowej i gimnazjum, a uczniom z niepełnosprawnością ruchową, upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym lub znacznym – także do najbliższej szkoły ponadgimnazjalnej, nie dłużej jednak, niż do ukończenia 21. roku życia;
- - W przypadku dzieci uczęszczających do przedszkoli obowiązek dowozu zaczyna się we wrześniu w roku, w którym dziecko kończy 5 lat i trwa także wtedy, kiedy dziecko jest odraczane. Niestety gminy nie mają obowiązku dowożenia do przedszkoli dzieci trzy- i czteroletnich, ale mogą to robić z własnej inicjatywy.
 - W przypadku uczniów z niepełnosprawnością ruchową lub intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, gmina ma obowiązek zapewnienia bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu także do szkoły ponadpodstawowej, do końca roku szkolnego w którym dany uczeń kończy 21 lat.
 - Uczniom z niepełnosprawnościami sprzężonymi, z których jedna to niepełnosprawność intelektualna w stopniu umiarkowanym lub znacznym, bezpłatny transport i opieka w czasie przewozu przysługuje nie dłużej niż do ukończenia 24. roku życia.

- Uczestnikom zajęć rewalidacyjno-wychowawczych dowóz przysługuje do ukończenia 25. roku życia.
- *Podstawa prawna: art. 31 ust. 6 (w odniesieniu do dzieci realizujących obowiązki rocznego przygotowania przedszkolnego, tzw. zerówki) oraz 39 ust. 4 (w odniesieniu do uczniów i uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych) ustawy z dn. 14 grudnia 2016 Prawo oświatowe ([Dz.U. 2017 poz. 59](#))*
-
- zapewnić dzieciom i młodzieży, a także dzieciom i młodzieży z upośledzeniem umysłowym ze sprzężonymi niepełnosprawnościami, bezpłatny transport i opiekę w czasie przewozu do ośrodka umożliwiającego im realizację obowiązku szkolnego i obowiązku nauki, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25. roku życia;
- zapewnić zwrot kosztów przejazdu ucznia oraz jego opiekuna do szkoły lub ośrodka, na zasadach określonych w umowie zawartej między wójtem, burmistrzem, prezydentem miasta i rodzicami, opiekunami lub opiekunami prawnymi ucznia, jeżeli dowożenie i opiekę zapewniają rodzice, opiekunowie lub opiekunowie prawni.

Inne ulgi i uprawnienia

Abonament RTV

Wśród osób uprawnionych do zwolnień z opłat abonamentowych RTV są m.in.:

- osoby, które otrzymują świadczenie pielęgnacyjne z właściwego organu realizującego zadania w zakresie świadczeń rodzinnych jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej lub rentę socjalną z ZUS lub innego organu emerytalno-rentowego,
- osoby spełniające kryteria dochodowe, określone w ustawie z dnia 28 listopada 2003 roku o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 114, z późn. zm.),
- osoby, które mają prawo do korzystania ze świadczeń pieniężnych z tytułu ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163, z późn. zm.),
- osoby otrzymujące zasiłek dla opiekuna określony w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (Dz. U. 2014 r. poz. 567).

Wstęp do muzeów

W państwowych placówkach muzealnych:

- dzieci do lat 7 korzystają z bezpłatnego wstępu,
- dla dzieci do 16. roku życia bilet wstępu kosztuje złotówkę,
- w przypadku biletów ulgowych dla: osób z niepełnosprawnością i ich opiekunów, rencistów, emerytów, nauczycieli wszystkich typów szkół, studentów i uczniów wysokość ulgi nie została określona w

rozporządzeniu, ustala ją dyrekcja danej placówki – aby skorzystać z ulgi, trzeba posiadać stosowną legitymację, w tym: inwalidy, osoby niepełnosprawnej lub rencisty,

- od 1 sierpnia 2016 r. minister kultury ustalił wykaz państwowych muzeów martyrologicznych, do których wstęp jest bezpłatny, ze względu na ich szczególny charakter historyczny i edukacyjny; są to:
 - Państwowe Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu,
 - Państwowe Muzeum na Majdanku w Lublinie,
 - Muzeum Stutthof w Sztutowie.

Opłaty paszportowe

Obecnie podróżowanie po krajach strefy Schengen nie wymaga paszportu, dlatego zapewne opiekunowie dzieci z niepełnosprawnością rzadko wyrabiają im paszport. Warto jednak wiedzieć, że dzieciom przysługują zniżki.

- Opłata za wydanie paszportu dziecku z niepełnosprawnością do 13. roku życia wynosi 30 zł.
- Emeryci, renciści, osoby z niepełnosprawnością i ich współmałżonkowie, pozostający na ich wyłącznym utrzymaniu, oraz studenci i uczniowie od 13. roku życia za wydanie paszportu ważnego 10 lat płacą 70 zł.
- Zniżki przysługują także rodzinom posiadającym Kartę Dużej Rodziny.

CO TO JEST IPET?

IPET (indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny) to podstawowy dokument regulujący funkcjonowanie dziecka z orzeczeniem w szkole/ przedszkolu. IPET przygotowuje Zespół pracowników placówki edukacyjnej, przy udziale rodziców. Podstawą do przygotowania programu są z jednej strony informacje zawarte w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego, a z drugiej – wielospecjalistyczna ocena funkcjonowania ucznia, którą tworzą pracownicy przedszkola/ szkoły.

Program powinien powstać do 30 września lub w terminie 30 dni od przekazania przez rodziców orzeczenia. Dokument jest przygotowywany na dany etap edukacyjny, a jego ewaluacja powinna się odbywać przynajmniej 2 razy w roku szkolnym. W skład Zespołu tworzącego IPET wchodzi nauczyciele i specjaliści pracujący na co dzień z dzieckiem.

Rodzice otrzymują kopię wielospecjalistycznej oceny i indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego oraz jego ewaluacji. Na mocy przepisów, nie muszą o to wnioskować.

Podstawa prawna: par. 6 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dn. 9 sierpnia 2017 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym ([Dz. U. 2017 poz. 1578](#))

W IPET należy ująć:

- zakres dostosowań wymagań edukacyjnych, w szczególności poprzez zastosowanie odpowiednich metod i form pracy z uczniem,
- zintegrowane działania nauczycieli i specjalistów (tu pole do wnioskowania, aby w IPET wskazano – wraz z uzasadnieniem – zakres wsparcia nauczyciela specjalisty/ asystenta/ pomocy nauczyciela: wymiar godzinowy, zakres podejmowanych wobec dziecka działań),
- zajęcia rewalidacyjne (uczniowie z niepełnosprawnością), socjoterapeutyczne (uczniowie z zagrożeniem niedostosowaniem społ) i resocjalizacyjne (niedostosowani społecznie),
- formy i zakres pomocy psychologiczno-pedagogicznej, wraz z określeniem rodzaju zajęć i ich wymiaru godzinowego,
- działania wspierające rodziców ucznia, zakres współpracy z rodzicami i innymi podmiotami (np. poradniami psych-ped),
- wykorzystanie technologii informacyjnych (uczniowie z trudnościami w komunikowaniu się, w zależności od potrzeb),
- realizację zajęć edukacyjnej w formie indywidualnej lub w małej grupie (w zależności od potrzeb),
- wykorzystanie alternatywnych i wspomaganych form komunikacji,
- rodzaj i sposób dostosowania warunków kształcenia (w zależności od potrzeb).

Podstawa prawna: par. 6 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dn. 9 sierpnia 2017 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym ([Dz. U. 2017 poz. 1578](#))

Czy rodzice muszą podpisać IPET?

Nigdzie w prawie oświatowym nie ma zapisu, że rodzic musi podpisać IPET. Przepisy nie wskazują też żadnej drogi odwoławczej w sytuacji, kiedy rodzice nie zgadzają się na zapisy IPET-u.

Natomiast korzystanie przez dziecko z pomocy psychologiczno-pedagogicznej jest dobrowolne, co oznacza, że konieczne jest wyrażenie zgody przez rodziców. Jeżeli IPET zaplanowano formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej, to rodzice powinni udzielić pisemnej zgody na jej udzielanie.

Podstawa prawna: par. 3 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dn. 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach ([Dz.U. 2017 poz. 1591](#))

Pomoc psychologiczno-pedagogiczna jest udzielana nie tylko uczniom, ale też rodzicom i nauczycielom. Jako że korzystanie z niej jest dobrowolne, rodzice mogą odmówić korzystania z porad szkoły.

Podstawa prawna: par. 3 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dn. 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach ([Dz.U. 2017 poz. 1591](#))

Jeżeli w IPET nie ujęto realizacji wszystkich zaleceń z orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, jeżeli – zdaniem rodziców – czas pracy osoby wspomagającej jest za krótki, dostosowania niewystarczające, to zawsze warto złożyć na piśmie do dyrektora wniosek o

pisemne uzasadnienie dla braku zajęć, wspomagającego na kilku lekcjach w tygodniu czy dla braku dostosowań. Jeżeli dyrektor nie odpowie na pismo, a rodzic uważa, że potrzeby dziecka opisane w orzeczeniu nie są realizowane, należy złożyć skargę do kuratora oświaty.

JAK ZAŁOŻYĆ SUBKONTO?

Subkonto w fundacji to wygodny, prosty i szybki sposób na zbieranie środków niezbędnych do leczenia i rehabilitacji. Subkonto umożliwia przekazywanie darowizn, wpłat od osób prywatnych i firm oraz 1% podatku w ramach zeznania podatkowego konkretnym osobom, które borykają się z wieloma problemami zdrowotnymi. Jest to bezpieczny i przejrzysty dowód na to, że danej osobie pomagają ludzie dobrej woli, a pieniądze, które od nich otrzymała, faktycznie pozwalają na pokrywanie wskazanych wydatków: leczenia, transportu i sfinansowania podstawowych potrzeb życiowych.

Czym jest subkonto w fundacji?

Subkonto to praktyczne narzędzie księgowania środków finansowych na rzecz konkretnej osoby, która wymaga wsparcia. Zbiórka tych środków prowadzona jest przez fundację lub inną organizację pożytku publicznego w ramach jednego, ogólnego konta w banku. Przykładem prężnej fundacji, która oferuje możliwość założenia subkonta, jest Fundacja AVALON, SŁONECZKO, ZDAŹYC Z POMOCĄ, która od wielu lat zajmuje się niesieniem pomocy osobom z niepełnosprawnością lub poważnie, przewlekle chorym. Każdy Podopieczny Fundacji może mieć własny numer subkonta i ten numer umożliwia wpłatę darowizn albo 1% podatków z myślą o tej właśnie osobie. Osoba, która liczy na pomoc i dysponuje subkontem, może przekazywać informacje o swoich potrzebach i numerze rodzinie, przyjaciołom, znajomym, a nawet osobom nieznanym za pośrednictwem ulotek, listów, maili, plakatów, stron internetowych albo przez social media.

1% podatku bez subkonta?

1% podatku od każdego podatnika często zasila konta fundacji. Jest to prosty sposób na podzielenie się swoim podatkiem z organizacją pożytku publicznego lub konkretną osobą, pod warunkiem, że ma ono subkonto. 1% podatku można zbierać tylko za pośrednictwem fundacji. Wspomniana już Fundacja AVALON, SŁONECZKO, ZDAŹYC Z POMOCĄ - Bezpośrednia Pomoc Niepełnosprawnym umożliwia swoim Podopiecznym zbieranie tych środków na indywidualnych subkontach, ale także pośredniczy między ich odbiorcą a Urzędem Skarbowym. Gwarantuje też, że każdy właściciel subkonta może na bieżąco sprawdzać stan zebranych środków.

Kto może założyć subkonto?

Fundacje bardzo często są ukierunkowane na pomoc konkretnym osobom. Fundacja skupiła się przede wszystkim na pomocy pacjentom przewlekle chorym oraz z niepełnosprawnością, niezależnie od ich wieku. Zgłosić się więc mogą do nich właśnie tacy pacjenci oraz ich najbliżsi, jeśli chcą uzyskać dla nich pomoc finansową.

Jak założyć subkonto w Fundacji ?

Założenie subkonta w fundacji dla osób z niepełnosprawnością lub chorych nie jest trudne i przez cały ten proces przeprowadzają pracownicy fundacji. Wystarczy skontaktować się osobiście, telefonicznie, mailowo lub przez formularz kontaktowy, który dostępny jest na stronie internetowej Fundacji. Na niej znaleźć można także druki niezbędne do założenia subkonta. Należy wypełnić, podpisać oraz przesłać lub przekazać osobiście dokumenty Porozumienie i Regulamin.

W przypadku, kiedy przyszłym Beneficjentem pomocy jest osoba niepełnoletnia albo bez pełni praw, dokumenty te musi podpisać opiekun prawny: rodzic lub opiekun prawny. Niezbędne będą też wszelkie dokumenty dotyczące stanu medycznego pacjenta czy orzeczenia o niepełnosprawności. Dokumenty te weryfikowane są przez Fundację, a jeśli wszystko jest jasne, subkonto zostaje założone w maksymalnie 3 dni. Nad wszystkim czuwają osoby doświadczone, więc proces nie jest ani skomplikowany, ani uciążliwy i właściwie każdy Podopieczny Fundacji poradzi sobie znakomicie.

Jak zbierane są środki na subkoncie?

Każdy, kto stanie się Podopiecznym Fundacji i ma swoje subkonto, może zbierać środki w formie darowizn od osób fizycznych oraz firm, które zdecydują się go wesprzeć. Środki te, co do złotówki są księgowane i mogą być wydane tak, jak życzy sobie tego Beneficjent, pod warunkiem jednak, że mieszczą się w celach statutowych Fundacji. Pieniądze te mogą być przeznaczone na pokrycie kosztów leczenia i rehabilitacji, na leki, dojazdy do lekarza lub turnusy rehabilitacyjne, na dostosowanie mieszkania do wymogów osoby poruszającej się na wózku czy leżącej. Można z nich pokryć koszty codziennego życia, zakup sprzętu niezbędnego do poruszania się czy do opieki nad osobą z niepełnosprawnością. Lista jest bardzo długa i uwzględnia różne wydatki. Wystarczy przesłać do Fundacji wnioski i dokumenty świadczące o tym, jakie trzeba było ponieść koszty albo jaką sumę trzeba zapłacić. Wniosek taki jest realizowany w maksymalnie 3 dni.

Subkonto w Fundacji AVALON, SŁONECZKO, ZDAŹYC Z POMOCĄ - realna pomoc

Nikt nie wie lepiej, czego najbardziej potrzebuje, od samego chorego lub osoby, która ma pod opieką osobę chorą lub z niepełnosprawnością. Jednocześnie zwykle są to osoby niezamożne, z bardzo ograniczonymi środkami finansowymi, bez możliwości zarobkowych lub z możliwościami bardzo

ograniczonymi. Pieniądze z subkonta, którymi można elastycznie dysponować, są olbrzymią, realną pomocą, ponadto zbierane są i wydawane zgodnie z prawem i pod kontrolą. Jest to bezpieczne rozwiązanie zarówno dla osób w potrzebie, jak i dla tych, którzy chcą podzielić się tym, co mają i wpłacić środki wybranej przez siebie osobie.

Przygotowano przy współpracy z Fundacją Niebieski Balonik